

Gradska knjižnica i čitaonica Petrinja
Ulica Matije Gupca 2, 44250 Petrinja

Predmet: Molba za pomoć u prikupljanju sredstava za izgradnju nove knjižnice u Petrinji

Raj sam oduvijek zamišljao kao svojevrsnu biblioteku.
Jorge Luis Borges

Poštovani,

Suvremeni svijet obilježen je nevjerojatnom brzinom generiranja i slanja informacija tako da se možemo složiti s N. Gaimanom kada govori o svojevrsnome informacijskome zasićenju, preobilju u kojemu više nije problem doći do informacije, nego doći do relevantne, potrebne informacije. U potrazi za pravom informacijom ljudi, bez obzira na osobna računala, bez obzira na sveprisutan i sveznajući Google, odlaze u knjižnice gdje im je osim posudbe knjiga omogućen pristup časopisima, stripovima, audiovizualnoj i elektroničkoj građi, primjerenim igračkama, edukativnim igrama i internetu. Knjižnice organiziraju i posebna događanja za svoje korisnike (i ne samo za njih, osobito u manjim sredinama) osobito za djecu i mlade, kao što je pričanje priča (primjerice u okviru naše petrinjske knjižnice djeluje igraonica i pričaonica *Košnica*), radionice i igraonice čitanja. Prema smjericama objavljenim na međunarodnoj razini knjižnica je potrebno učiniti ustanovom koja će funkcionalno poučavati i usmjeravati svoje korisnike kako bi razvili vještine korištenja tiskane i elektroničke građe. Prema tome cilju usmjeren je i rad naše knjižnice i čitaonice koja u gradu Petrinji djeluje od 1842. godine. Prema I. Golecu (1993., str. 320) u ilirskome duhu 1842. godine u Petrinji, sjedištu Duge banske pukovnije, uz veliko zalaganje pukovnika Josipa Auera, krajiškog upravnog časnika Mojsija Baltića te trgovaca Mihalja i Ivana Miličića osnovana je čitaonica *Kasino*. Kasnije su, najvjerojatnije 1867. godine donesena Pravila petrinjske čitaonice koja su se tijekom 19. st. doradivala i modificirala kao i nazivi, a osnovane su i zasebne čitaonice i knjižnice pojedinih petrinjskih društava, humanitarnih i kulturnih organizacija i ustanova. No, bez obzira na društveni, gospodarski i politički kontekst u kojem je djelovala, petrinjska knjižnica i čitaonica bila je i jest središte i promicatelj kulturnoga života i razvoja grada Petrinje. Naša je knjižnica oduvijek živjela sa svojim gradom dijeleći njegovu često grubu i bolnu sudbinu osobito tijekom ratnih zbivanja kojih na ovim prostorima, na žalost, nikad nije manjkalo. Prostor knjižnice i knjižni fond osobito je devastiran u vrijeme bezumnoga razaranja tijekom Domovinskoga rata. Od oslobođenja Petrinje nakon vojno-redarstvene akcije *Oluja* 1995. i našega povratka u grad odmah je započela obnova prostora i obnova knjižnoga fonda.

Knjižnice su oduvijek bile čuvarice pismenosti, riznice znanja još od vremena egipatskoga cara Osimanziosa čija se knjižnica smatra za najstariju, od najpoznatije Aleksandrijske knjižnice, zatim knjižnice mezopotamijskoga cara Asurbanipala preko Vatikanske knjižnice do Nacionalne knjižnice u Parizu, Britanskog muzeja u Londonu, Carske knjižnice u Berlinu u kojima se danas čuva i više od dva milijuna knjiga i rukopisa. Jedna od najstarijih i svakako najvećih i najpoznatijih knjižnica u Hrvatskoj jest Nacionalna i sveučilišna knjižnica u Zagrebu čiji početak seže u 1607. godinu dolaskom isusovaca na Gradec. Knjižnice su prostor zajednice i zajedništva, sigurno mjesto, utočište u nemirnom i brzom opterećenom svijetu. Knjižnice su i vrata budućnosti jer ideju o čitanju i ljepoti, užitku čitanja osobito promiču među djecom i mladima, a oni su budućnost ovoga svijeta, ove civilizacije i što je više mladih uključeno u knjižnice i što im više osvještavamo potrebu za čitanjem koje im pomaže da bolje razumiju svijet u sebi i oko sebe, da bolje razumiju ljude kako bi mogli razmjenjivati ideje, kako bi razvijali svoje komunikacijske vještine, više ulažemo u kvalitetniju budućnost svijeta.

Svjedoci smo vremena u kojem je samo vijest o skandalu, nesreći, razbojstvu vijest, no mi, djelatnici petrinjske knjižnice sretni smo što s vama možemo podijeliti i lijepu vijest – počinje napokon izgradnja novoga zdanja naše knjižnice. Naime, sadašnji prostor knjižnice, bez obzira na ulaganje u njegovu obnovu, ne zadovoljava sve potrebe

naših korisnika i nije adekvatan za realizaciju svih ideja kojima bismo unaprijedili kulturni i društveni život našega grada, a osobito naših mladih sugrađana koji od knjižnice 21. st. očekuju znatno više od posudbe knjiga uglavnom u tiskanome obliku. Stoga smo uz svakodnevni rad i brojne aktivnosti i projekte koje provodimo vodili i administrativno-političke *bitke* kako bi se osiguralo sve ono što je potrebno za izgradnju novoga objekta.

Trenutno smo u početnoj fazi u kojoj smo dobili pravo građenja, a uskoro ćemo dobiti i potpuno vlasništvo nad objektom i zemljištem. Prilika i problem je taj što se radi o objektu koji je industrijska baština (Stara klaonica Gavrilović) i koji označen kao pojedinačno kulturno dobro. Da bismo uopće došli do faze projektiranja prvotno je potreban precizan arhitektonski snimak objekta i konzervatorska studija. Nakon tih radnji možemo nastaviti dalje.

Budući da je sveti Lovro nebeski zaštitnik našega grada i knjižničara, vjerujemo da ćemo uz njegov zagovor i Vašu pomoć zamisao o izgradnji knjižnice uspjeti realizirati i da će ona postati komadić zemaljskoga raja, kakvim ga i Borges zamišlja. Jer svi mi – odrasli, djeca, pisci, čitatelji, knjižničari imamo obvezu sanjariti, zamišljati i tražiti načine kako ostvariti snove i zamisli, kao što kaže N. Gaiman. Stoga vas, ovim načinom, molimo da u skladu sa svojim materijalnim mogućnostima podržite izgradnju naše knjižnice kako bismo zajedno djelovali u smjeru očuvanja i zaštite znanja, ohrabivali i poticali nove oblike pismenosti i time na višu razinu podizali zajedničku ljudskost na lokalnoj i globalnoj razini.

Žakan Broz Kolunić, z Bužana od Kacitić još u 15. st. zabilježio je znamenitu misao: *Gdo knige počtue da knjigami počtovan* Vaše će ime, dragi prijatelji, na osobit način biti *počtovano* u novome prostoru naše knjižnice.

Zahvaljujemo na pomoći i suradnji i srdačno vas pozdravljamo!

Ravnatelj

Ante Mrgan, mag. bibl.